

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om offentlige Politisagers Afgørelse igennem Vedtagelse for Politivirgheden i Kjøbenhavn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes under Forhandling.

Wiinblad: Da dette Lovforslag i forrige Rigsdagssamling var til 1ste Behandling i denne Sal, udtalte den første Taler, som repræsenterede Flertallet, altsaa den Taler, som vel maatte kunne siges at være Ordfører for Flertallet her, sin bestemte Misbilligelse af dette Lovforslag; det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Alfred Christensen). Han udtalte endvidere, at han vilde gøre, hvad han kunde for at hindre, at dette Forslag blev til Lov. Ikke desto mindre blev Forslaget oversendt til et Udvalg, der har afgivet en Beretning, der foreligger her, og ifølge hvilken det sikkert synes, som om Udvalget har stillet sig ret velvilligt til Forslaget. Det hedder nemlig i denne Beretning, at naar der ikke blev afgivet Betænkning inden Samlingens Slutning, skyldes det kun Mangel paa Tid. Udvalget havde faaet Lovforslaget den 7de Marts, Udvalget havde holdt Møder, der var blevet indkaldt Ændringsforslag, og saadanne Forslag vare blevne stillede, men kun paa Grund af Rigsdagssamlingens Slutning kom Sagen ikke videre, der var ikke Tid dertil. Det synes heraf at fremgaa, at det har været Udvalgets Hensigt til Trods for Ordførers bestemte Misbilligelse af Lovforslaget og til Trods for hans Erklæring om at ville gøre Modstand derimod, at have været Udvalgets Hensigt at ville indbringe dette Forslag til Tingets Vedtagelse. Jeg skal derom sige, at jeg for mit Vedkommende meget vilde beklage, hvis det forholdt sig saaledes, at Udvalget har stillet sig velvilligt dertil. Jeg beklager det for det første, fordi det saa lader til, at den højtærede Justitsminister dog har større Indflydelse paa dette Tings Flertal, end jeg troede, at altsaa hans Syn paa Sagen deles i højere Grad af dette Tings Flertal, end det Syn, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds har paa Sagen. Det undrer mig, fordi den ærede Justitsminister jo ellers ikke kan siges at have staaet saadan, at han repræsenterede de Principper, som have været Flertallets Principper i denne Sal. Den ærede

Justitsminister har jo tværtimod altid staaet som en meget stærk Modstander af Flertallet her. Han har tværtimod altid, saa vidt jeg har kunnet følge hans politiske Virksomhed, modarbejdet Flertallet her og i høj Grad repræsenteret Provisoriet. Ikke desto mindre synes han at skulle have Held med de Retsforslag, han indbringer her; skønt de alle efter min Opfattelse ere af uheldig Art. Der er altsaa en Sandsynlighed for, at dette Forslag kan blive til Lov. Jeg skal da gøre opmærksom paa, at ved 1ste Behandling i forrige Samling rejstes en Række meget vægtige Indvendinger mod Forslaget. Disse Indvendinger skal jeg ikke komme ind paa, fordi de alle ere kendte, men jeg skal gøre opmærksom paa en Ting til, som vil faa nogen Betydning; hvis Forslaget bliver til Lov. Jeg tror nemlig, at det ganske sikkert vil medføre en yderligere Forøgelse af vor Embedsstand ud over, hvad der foreslaas her, nemlig to Fuldmægtige og en Assistent. Det forholder sig nemlig saaledes, at man for Kjøbenhavns Vedkommende regner med 16—20,000 Politisager hvert Aar. Ifølge Forslaget skulle de to Fuldmægtige og den ene Assistent gennemgaa disse ca. 20,000 Sager og skønne over, hvorvidt der foreligger en Forseelse til en Bøde af under eller over 40 Kr., og de skulle dele disse Sager i dem, der skulle henvises til den offentlige Ret og dem, der skulle behandles ved Forelæg. De skulle endvidere over for disse ca. 20,000 sætte sig ind i, hvorvidt der foreligger en gentagen Overtrædelse; thi det forholder sig jo saaledes, at en Bødes Størrelse ikke alene afhænger af Forseelsens Art, men ogsaa af, hvorvidt der foreligger en Gentagelse af en Forseelse. De to Fuldmægtige og Assistenten skulle altsaa undersøge disse mange Sager, saaledes at de have en bestemt Mening om dem. Naar det er gjort, skal der foretages en nøjagtig Betegnelse af sigtedes Navn og en Række andre Ting, som findes i Forslagets § 1, Punkterne 1—4. Alt dette skal foretages ved en stor Mængde af Sagerne, og saa skal det forkyndes for den vedkommende og hans Erklæring indhentes om, hvorvidt han vil modtage Bødepaalæg eller ikke. Dette er i det hele taget en Forretning, som i alt Fald for mig staa saaledes, at den bliver nok saa omfattende som alt det Arbejde, den nuværende offentlige Politiret har. De to Politifuldmægtige og den ene Assistent faa, saa vidt jeg kan skønne, det gentager jeg, et Arbejde, der er lige saa stort som det, der nu siges at